

**องค์ความรู้เกี่ยวกับการตรวจคัดกรองความเสี่ยง
จากการสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืช**

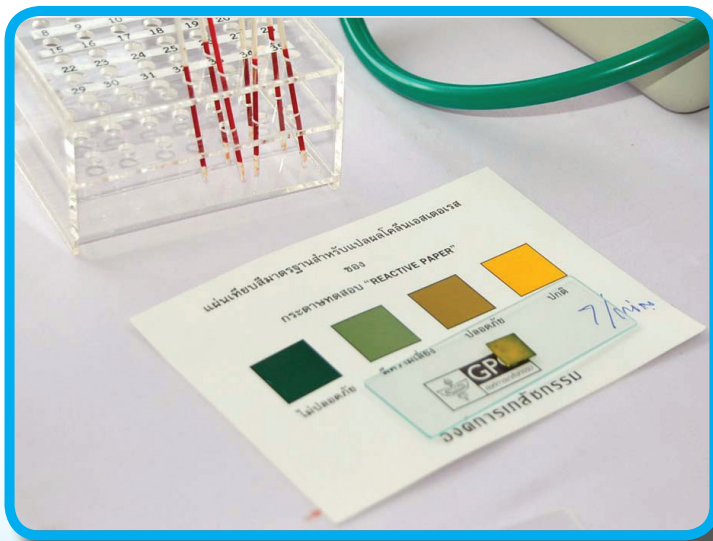
โดยกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส (Cholinesterase reactive paper)

สำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในหน่วยบริการสุขภาพปฐมภูมิ

**สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม
กรมควบคุมโรค**

องค์ความรู้เกี่ยวกับการตรวจคัดกรองความเสี่ยง
จากการสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืช
โดยกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส
(Cholinesterase reactive paper)
สำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในหน่วยบริการสุขภาพปฐมภูมิ

จัดทำโดย
สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม
กรมควบคุมโรค

คำนำ

จากนโยบายการดูแลสุขภาพในกลุ่มวัยทำงานของกรมควบคุมโรค ส่วนหนึ่งกรมควบคุมโรคให้ความสำคัญในการดูแลสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เนื่องจากเป็นกลุ่มแรงงานกลุ่มใหญ่ และมีความเสี่ยงทั้งทางด้านกายภาพ ชีวภาพ สารเคมี การยศาสตร์ และความเครียดจากการทำงาน กรมควบคุมโรคจึงมีนโยบายสนับสนุนให้มีการจัดบริการอาชีวอนามัยให้กับแรงงานในชุมชน โดยเน้นให้บริการกับผู้ประกอบอาชีพกลุ่มเกษตรกรรม ซึ่งความเสี่ยงที่สำคัญของกลุ่มผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คือ สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ที่เกษตรกรมีการใช้อย่างแพร่หลาย ไม่ว่าจะเป็นสารกำจัดแมลง สารกำจัดวัชพืช สารกำจัดโรคพืช เป็นต้น เพื่อให้ได้ผลผลิตทางการเกษตรตามความต้องการของผู้บริโภค จากการที่เกษตรกรใช้สารเคมีอย่างแพร่หลายนี้ บางคนขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง อีกทั้งยังขาดการป้องกันตนเองที่ถูกต้อง ทำให้เกษตรกรมีโอกาสสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืชมากขึ้น

การตรวจคัดกรองความเสี่ยงจากการสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืชโดยใช้กระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส (Cholinesterase reactive paper) ซึ่งกรมควบคุมโรคสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยบริการสาธารณสุขปทุมธานี ใช้เป็นเครื่องมือในการคัดกรองความเสี่ยงในเกษตรกรที่ใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช กลุ่มออร์กาโนฟอสเฟตและคาร์บาเมต เพื่อคัดกรองว่าในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีของเกษตรกรนั้น เกษตรกรมีความเสี่ยงจากการสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืชอยู่ในระดับใด แต่อาจยังไม่ส่งผลให้เกิดอาการแพ้พิษสารเคมีก็ได้ ซึ่งจากผลการคัดกรองความเสี่ยงจะทำให้เกษตรกรเกิดความตระหนัก และนำไปสู่การแนะนำให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ไม่ว่าจะเป็นการลด ละ เลิก การใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช การทำเกษตรอินทรีย์ หรือมีการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชอย่างถูกต้อง และสามารถป้องกันตนเองขณะใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช

จากการสนับสนุนให้มีการคัดกรองความเสี่ยงจากการสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืชด้วยกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554-2557 พบว่า มีข้อจำกัด หลายประการ เช่น เทคนิคในการตรวจคัดกรอง การอ่านผล การแปลผล ความเสี่ยง การคัดกรองในผู้ป่วยเบาหวาน หรือผู้ที่รับประทานยาบางชนิด และการให้คำแนะนำที่ถูกต้องแก่ผู้ที่ได้รับการตรวจคัดกรอง ดังนั้น กรมควบคุมโรค โดยสำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม จึงจัดทำองค์ความรู้เกี่ยวกับการตรวจคัดกรองความเสี่ยงจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืชโดยกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส สำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในหน่วยบริการสุขภาพปทุมธานี เพื่อสนับสนุนให้กับเจ้าหน้าที่ในหน่วยบริการสาธารณสุขให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

บทนำ

1

● การรับสัมผัสและผลกระทบต่อสุขภาพที่เกิดจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืช

2

● ชนิดของสารเคมีกำจัดศัตรูพืช

2

● ข้อมูลสถานการณ์การคัดกรองความเสี่ยงจากการสัมผัส

3

สารเคมีกำจัดศัตรูพืชด้วยกระดาดทดสอบโคลีนเอสเตอเรส

● ความเป็นมาของกระดาดทดสอบโคลีนเอสเตอเรส

5

● หลักการของกระดาดทดสอบโคลีนเอสเตอเรส

5

● ประโยชน์ของกระดาดทดสอบโคลีนเอสเตอเรส

6

● การแปลผลการตรวจคัดกรองด้วยกระดาดทดสอบโคลีนเอสเตอเรส

7

● ค่าความไว ค่าความจำเพาะและค่าความถูกต้อง ของวิธีการตรวจปริมาณ

8

เอ็นไซม์โคลีนเอสเตอเรส

● วิธีการใช้กระดาดทดสอบโคลีนเอสเตอเรสอย่างถูกต้อง

9

● ปัจจัยรบกวนเอ็นไซม์อะซีติลโคลีนเอสเตอเรส

15

● การตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ เพื่อประเมินการสัมผัส

18

สารเคมีกำจัดศัตรูพืชกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟต

● เทคนิคการตรวจการสัมผัสสารกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟต

19

● แนวทางการให้สุศึกษาและคำแนะนำแก่เกษตรกรและประชาชน

20

ที่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช

หน้า

● คำแนะนำสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการตรวจคัดกรองความเสี่ยง ด้วยกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส	22
● คำถามที่พบบ่อย	23
● ภาคผนวก	25
● บรรณานุกรม	28

บทนำ

จากผลสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในปี 2557 มีผู้มีงานทำทั้งสิ้น 38.4 ล้านคน เป็นกลุ่มแรงงานนอกระบบ 22.1 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 57.6 และที่เหลือเป็นแรงงานในระบบ 16.3 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 42.4 ซึ่งแรงงานนอกระบบจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งทำงานอยู่ในภาคเกษตรกรรมโดยมีจำนวนถึง 12.5 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 56.9 ของแรงงานนอกระบบทั้งหมด กรมควบคุมโรคจึงให้ความสำคัญในการดูแลสุขภาพเกษตรกร โดยสนับสนุนให้มีการจัดบริการอาชีวอนามัย(คลินิกสุขภาพเกษตรกร)ให้กับแรงงานในชุมชน โดยเน้นให้บริการกับผู้ประกอบอาชีพกลุ่มเกษตรกร ให้เกษตรกรได้รับการดูแลสุขภาพจากการประกอบอาชีพอย่างต่อเนื่องและทั่วถึงความเสี่ยงจากการประกอบอาชีพภาคเกษตรกรรม ความเสี่ยงอันตรายด้านโรคจากการประกอบอาชีพภาคเกษตรกรรม แบ่งได้เป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. **ทางเคมี** การใช้สารเคมีโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ส่งผลกระทบต่อสุขภาพทั้งในระยะสั้นและระยะยาว อาการที่เกิดขึ้นแตกต่างกัน ตั้งแต่อาการเล็กน้อยจนรุนแรงถึงแก่ชีวิต ขึ้นอยู่กับชนิด ปริมาณ และทางเข้าสู่ร่างกายของสารเคมี

2. **ทางชีวภาพ** การทำงานในภาคเกษตรมีโอกาสดำรงอันตรายจาก บั๊กจั๋ยทางชีวภาพ และมีความเสี่ยงสูงต่อโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน ยกตัวอย่าง เช่น โรคฉี่หนูหรือเลปโตสไปโรซิส ไข้หวัดนก โรคแอนแทรกซ์ รวมถึง การบาดเจ็บจากการถูกสัตว์ร้ายกัด งูหรือสัตว์มีพิษ กัดต่อย เป็นต้น

3. **ทางกายภาพ** การทำงานในภาคเกษตร มีโอกาสได้รับสิ่งคุกคามทางกายภาพ เช่น การทำงานในที่ที่มีอากาศร้อน ทำให้เกิดการสูญเสียเหงื่อออกมากเกินไป อ่อนเพลีย หมดสติ เป็นลมแดด และอาจเสียชีวิตได้

4. **เออร์โกโนมิกส์** ท่าทางและสภาพการทำงานที่ไม่เหมาะสม อาจทำให้เกิดอาการปวดหลัง ปวดกล้ามเนื้อ และอาการบาดเจ็บของกล้ามเนื้อและข้อ ซึ่งเป็นปัญหาสุขภาพที่มักเกิดขึ้นในเกษตรกรส่วนใหญ่

5. **ทางจิตวิทยาสังคม** ความเครียดจากการประกอบอาชีพมักเกิดจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม เช่น จาการคาผลผลิตตกต่ำ ไม่ได้ผลผลิตตามที่คาดหวังไว้ จนเป็นหนี้ทั้งในและนอกระบบ ซึ่งอาจเป็นสาเหตุทำให้เกิดอาการซึมเศร้า หรือพยายามฆ่าตัวตาย หรือส่งผลกระทบต่อสุขภาพร่างกาย เช่น อาจป่วยเป็นโรคกระเพาะ โรคความดันโลหิตสูง เป็นต้น

6. **อุบัติเหตุจากการทำงาน** เช่น อุบัติเหตุจากการใช้เครื่องจักร ถูกบาดเจ็บจากของมีคม ตกจากต้นไม้ ฯลฯ

ปัจจุบันเกษตรกรมีการใช้สารเคมีทางการเกษตรอย่างแพร่หลาย เพื่อให้ได้ผลผลิตทางการเกษตรที่มีความสวยงาม ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งสารเคมีกำจัดศัตรูพืช หากมีการใช้ในปริมาณมาก ใช้ไม่ถูกวิธี ผู้ใช้ขาดการป้องกันตนเองขณะใช้งาน อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพทั้งแบบเฉียบพลันและแบบเรื้อรังได้ ดังนั้น สารเคมีกำจัดศัตรูพืชจึงเป็นความเสี่ยงสำคัญในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพเกษตรกร

การรับสัมผัสและผลกระทบต่อสุขภาพที่เกิดจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืช

▶ สารเคมีกำจัดศัตรูพืช เข้าสู่ร่างกายได้ 3 ทาง คือ

1. **ทางผิวหนัง** สารเคมีกำจัดศัตรูพืชจะเข้าสู่ร่างกายผ่านทางผิวหนังโดยตรง เช่น ก่อนฉีดพ่น สัมผัสได้จากการผสมสารโดยไม่ใช้ถุงมือ ขณะฉีดพ่นสัมผัสจากการถูกละอองสารและเสื้อผ้าที่เปียกชุ่มด้วยสารเคมีกำจัดศัตรูพืช หลังฉีดพ่นสามารถสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืชได้จากการเก็บเกี่ยวผลผลิตที่มีสารปนเปื้อนอยู่โดยไม่ใส่ถุงมือ เป็นต้น
2. **ทางการหายใจ** เกษตรกรที่ฉีดพ่นสารเคมีกำจัดศัตรูพืช หรือผู้คนที่อยู่ใกล้กับพื้นที่ฉีดพ่น จะได้รับสารเคมีกำจัดศัตรูพืชผ่านการหายใจได้
3. **ทางปาก** เกิดขึ้นได้โดยบังเอิญ เช่น การใช้มือที่ปนเปื้อนสารเคมีหยิบจับอาหาร หรือดื่มเครื่องดื่มที่ปนเปื้อนสารเคมีกำจัดศัตรูพืชเข้าไป เป็นต้น หรือ การกิน ดื่มโดยเจตนา

▶ ผลกระทบต่อสุขภาพจากการสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืช แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. **พิษเฉียบพลัน** ผู้ป่วยจะมีอาการแสดงในทันทีหลังจากที่มีการสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืช เช่น คลื่นไส้ อาเจียน ปวดหัว ปวดกล้ามเนื้อ กล้ามเนื้อเกร็ง กระตุก ท้องร่วง หายใจติดขัด ตาพร่า แสบตา เป็นต้น
2. **พิษเรื้อรัง** เกิดจากการสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืชเป็นเวลานานและเกิดพิษสะสมจนก่อให้เกิดโรค หรือปัญหาต่อสุขภาพ เช่น มะเร็ง เบาหวาน อัมพฤกษ์ อัมพาต โรคผิวหนังต่างๆ การเป็นหมัน การพิการของทารกแรกเกิด การสูญเสียการได้ยิน การเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ เป็นต้น

ชนิดของสารเคมีกำจัดศัตรูพืช

▶ สารเคมีกำจัดศัตรูพืชในทางการเกษตร แบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้

1. **สารเคมีกำจัดแมลง (Insecticides)** แบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ตามชนิดของสารเคมีได้ 4 ประเภท คือ
 - 1.1 **กลุ่มออร์กาโนฟอสเฟต (Organophosphates)** เช่น มาลาไธออน (Malathion) และเฟนนิโตรไธออน (Fenitrothion) เป็นต้น
 - 1.2 **กลุ่มคาร์บาเมต (Carbamates)** เช่น คาร์บาริล (Carbaryl) คาร์โบฟูแรน (Carbofuran) และเมทโฮมิล (Methomyl) เป็นต้น
 - 1.3 **กลุ่มออร์กาโนคลอรีน (Organochlorines)** เช่น ดีดีที (DDT) ดีลดริน (Dieldrin) เป็นต้น
 - 1.4 **กลุ่มไพเรทรอยด์ (Pyrethroids)** เช่น เดลตาเมธริน (Deltamethrin) เพอร์เมธริน (Permethrin) เป็นต้น

2. สารกำจัดวัชพืช (Herbicides) แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ จำแนกตามการเลือกทำลายเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

2.1 สารชนิดเลือกทำลาย (Selective herbicides) โดยทำลายเฉพาะวัชพืชแต่ไม่เป็นอันตรายต่อพืชที่ปลูก เช่น 2,4-D กำจัดวัชพืชใบกว้างโดยไม่เป็นพิษต่อต้นข้าวที่เป็นพืชใบแคบ เป็นต้น

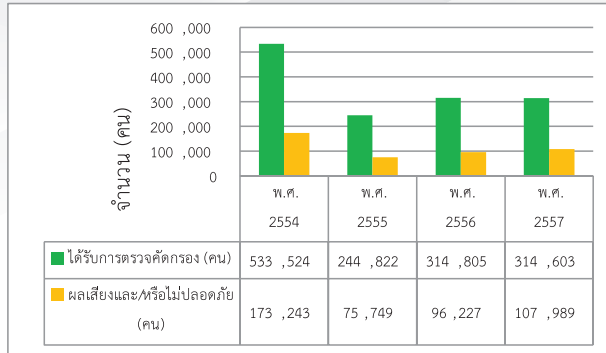
2.2 สารชนิดไม่เลือกทำลาย (Non-selective herbicides) ทำลายวัชพืชใบแคบใบกว้าง หรือ ต้นกก เช่น พาราควอต (Paraquat) ไกลโฟเสท (Glyphosate) เป็นต้น

3. สารกำจัดเชื้อรา (Fungicides) มีอยู่หลายกลุ่ม บางชนิดมีพิษน้อย แต่บางชนิดมีพิษมาก เช่น กลุ่ม Dimethyldithiocarbamates กลุ่ม Ethylenebisdithiocarbamates กลุ่ม Methyl Mercury เป็นต้น

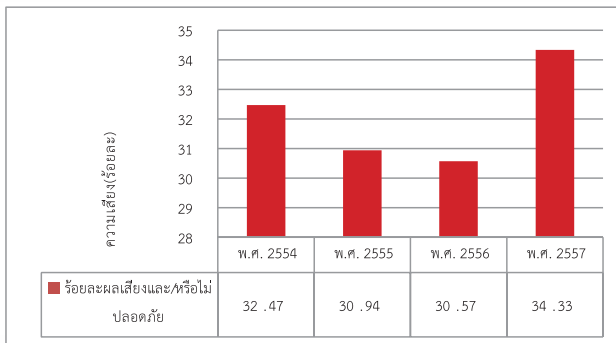
4. สารกำจัดหนูและสัตว์ฟันแทะ (Rodenticides) สารกำจัดหนูและสัตว์ฟันแทะที่นิยมใช้กัน ส่วนใหญ่ เป็นสารกลุ่มที่มีฤทธิ์ด้านการแข็งตัวของเลือด เช่น วอร์ฟาริน (Warfarin) เป็นต้น

ข้อมูลสถานการณ์การคัดกรองความเสี่ยงจากการสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืชด้วยกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส

การตรวจคัดกรองความเสี่ยงจากการสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืชด้วยกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส ซึ่งกรมควบคุมโรคสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยบริการสุขภาพปฐมภูมิที่มีการจัดบริการอาชีวอนามัยให้กับแรงงานในชุมชนเพื่อคัดกรองความเสี่ยงเกษตรกรที่ใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟตและคาร์บาเมต จากข้อมูลการตรวจคัดกรองสารเคมีกำจัดศัตรูพืชในกลุ่มเกษตรกรของสำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมโรค ในปี 2554 รวบรวมข้อมูลได้ทั้งหมด 74 จังหวัด มีจำนวนผู้ได้รับการตรวจคัดกรอง 533,524 คน พบว่ามีผลเสี่ยงและ/หรือไม่ปลอดภัย จำนวน 173,243 คน คิดเป็นร้อยละ 32.47 ปี 2555 รวบรวมข้อมูลได้ทั้งหมด 31 จังหวัด มีจำนวนผู้ได้รับการตรวจคัดกรอง 244,822 คน พบว่ามีผลเสี่ยงและ/หรือไม่ปลอดภัย จำนวน 75,749 คน คิดเป็นร้อยละ 30.94 ปี 2556 รวบรวมข้อมูลได้ทั้งหมด 50 จังหวัด มีจำนวนผู้ได้รับการตรวจคัดกรอง 314,805 คน พบว่ามีผลเสี่ยงและ/หรือไม่ปลอดภัย จำนวน 96,227 คน คิดเป็นร้อยละ 30.57 และในปี 2557 มีจำนวนผู้ได้รับการตรวจคัดกรอง 314,603 คน จาก 71 จังหวัด พบว่ามีผลเสี่ยงและ/หรือไม่ปลอดภัย จำนวน 107,989 คน คิดเป็นร้อยละ 34.33 ดังแผนภูมิที่ 1 และ 2

แผนภูมิที่ 1 สรุปผลการตรวจพบว่าเสี่ยงและ/หรือไม่ปลอดภัยต่อพิษสารเคมีกำจัดศัตรูพืชในกลุ่มเกษตรกร พ.ศ. 2554 - 2557

แผนภูมิที่ 2 แสดงร้อยละเกษตรกรที่มีผลการตรวจพบว่าเสี่ยงและ/หรือไม่ปลอดภัยต่อพิษสารเคมีกำจัดศัตรูพืช พ.ศ. 2554 - 2557

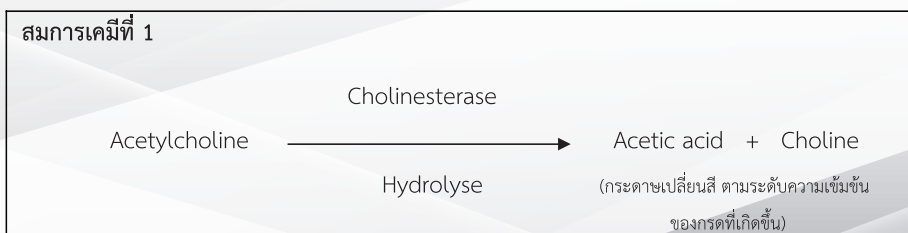
จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น พบว่าตั้งแต่ปี 2554 - 2557 เกษตรกรมีความเสี่ยงและ/หรือไม่ปลอดภัย จากการสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืชเฉลี่ย ร้อยละ 32.08 ซึ่ง ในปี 2557 สำนักโรคจากการประกอบอาชีพได้สนับสนุนให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ใช้แบบประเมินความเสี่ยงจากการสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืช (นบก.1-56) ในการประเมินความเสี่ยงเกษตรกรจากพฤติกรรมหรือเกิดการเจ็บป่วยจากการสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืชในเบื้องต้นก่อน ถ้าหากว่าเกษตรกรมีผลการประเมินความเสี่ยงอยู่ในระดับค่อนข้างสูงถึงสูงมาก จึงจะได้รับการตรวจคัดกรอง โดยใช้กระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส ทำให้เกษตรกรที่ได้รับการคัดกรอง มีผู้จำนวนผู้ที่มีผลความเสี่ยงและไม่ปลอดภัยมากขึ้น ซึ่งเกษตรกรกลุ่มนี้ต้องได้รับสุศึกษาหรือคำแนะนำเกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่ถูกต้อง การปฏิบัติตัวขณะใช้สารเคมี เพื่อลดความเสี่ยงและสามารถทำงานได้อย่างปลอดภัย

ความเป็นมาของกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส

เมื่อ พ.ศ.2530 – 2532 กองอาชีวอนามัย สังกัดกรมอนามัย ซึ่งปัจจุบันคือ สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม สังกัดกรมควบคุมโรค ได้รับทุนจากองค์การอนามัยโลก เพื่อการศึกษาเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการเก็บ การวิเคราะห์ตัวอย่างและการตรวจคัดกรอง ความเสี่ยงจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืชกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟตในโครงการสาธารณสุขมูลฐาน ซึ่งขณะนั้น งานสาธารณสุขมูลฐาน (Primary health care) เป็นนโยบายสำคัญของกระทรวงสาธารณสุข ผลผลิตจากการศึกษาครั้งนั้นได้พัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม (Appropriate technology) ในการแก้ไขปัญหาด้านอาชีวอนามัยเพื่อส่งเสริมสุขภาพและป้องกันอันตรายจากการประกอบ อาชีพภาคเกษตรกรรม ผลลัพธ์หนึ่งที่ได้จากการศึกษาครั้งนั้นคือ กระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่เหมาะสมที่ดัดแปลงจากวิธีวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการมาใช้ตรวจในภาคสนาม สามารถตรวจการทำงานของเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรส (Cholinesterase enzyme) แล้วให้ ผลการตรวจบนกระดาษทดสอบโดยเทียบกับแผ่นเทียบสีมาตรฐาน เป็นวิธีตรวจเชิงคุณภาพและ ได้นำกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส ใช้เป็นทางเลือกหนึ่งในการเฝ้าระวังสุขภาพของเกษตรกร ในโครงการอีสานเขียว ที่ได้ปฏิบัติตั้งแต่ปี พ.ศ.2530 จนถึงปี พ.ศ.2533 เพื่อดำเนินการตาม พระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ต่อมาได้ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี การผลิตกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรสให้กับองค์การเภสัชกรรม ให้เป็นผู้ผลิตและจำหน่าย ในเชิงพาณิชย์ ปัจจุบันกระดาษทดสอบนี้ใช้ในการจัดบริการเชิงรุกเพื่อตรวจคัดกรองความเสี่ยง ของเกษตรกรจากการได้รับสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืชกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟตและคาร์บาเมต

หลักการของกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส

สารเคมีกำจัดศัตรูพืชกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟตและคาร์บาเมตบางชนิด เมื่อเข้าสู่ร่างกาย จะไปยับยั้งการทำงานของเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรสในเม็ดเลือดแดงและในน้ำเหลือง (Serum หรือ Plasma) ซึ่งในภาวะปกติเอนไซม์นี้จะทำหน้าที่สลายสารอะซีทิลโคลีน (Acetylcholine) เป็นกรดอะซิติก (Acetic acid) และโคลีน (Choline) ดังสมการเคมีที่ 1

แต่ถ้าในภาวะที่ร่างกายได้รับสารออร์กาโนฟอสเฟต การทำงานของเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรสจะถูกยับยั้งทำให้ไม่เกิดปฏิกิริยา จึงไม่เกิดกรดอะซิติก ดังสมการเคมีที่ 2

สมการเคมีที่ 2

หลักการของกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรสใช้คุณสมบัติของกรดอะซิติกที่เกิดขึ้นทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความเป็นกรด - ด่าง (pH) ดังนั้น ถ้าสารผสมระหว่างเลือดหรือน้ำเหลืองและสารเคมีคือ อะซีติลโคลีนและอินดิเคเตอร์ (ซึ่งอาจจะใช้สาร Bromthymol blue หรือสารอื่นๆ) การเปลี่ยนแปลงความเป็นกรด - ด่าง ที่เกิดขึ้นสามารถตรวจได้โดยการเปลี่ยนสีของอินดิเคเตอร์บนกระดาษทดสอบที่ชุบสารเคมีไว้เทียบสัดส่วนกรดอะซิติกที่เกิดจากการทำงานของเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรสได้

การอ่านและแปลผลการตรวจใช้แผ่นเทียบสีมาตรฐานที่จำลองสีที่เกิดจากสารละลายกรดอะซิติกที่ความเข้มข้นต่างๆทำปฏิกิริยากับอินดิเคเตอร์

ประโยชน์ของกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส

เป็นเครื่องมือที่เจ้าหน้าที่สาธารณสุขใช้ในการคัดกรองความเสี่ยงในกลุ่มเกษตรกรและผู้บริโภคที่มีการสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืชกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟตและกลุ่มคาร์บาเมตจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม และการบริโภคผักผลไม้ที่มีการปนเปื้อน (ในที่นี้เน้นตรวจคัดกรองในกลุ่มผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม) ซึ่งผลจากการคัดกรองความเสี่ยงด้วยกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรสเป็นการคัดกรองว่าผู้ที่ใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชมีความเสี่ยงจากการสัมผัสสารเคมีอยู่ในระดับใด เป็นการสร้างความตระหนักให้เห็นความสำคัญว่าสารเคมีอาจส่งผลให้เกิดปัญหาสุขภาพ เป็นข้อมูลที่จะนำไปสู่การพัฒนากระบวนการแก้ปัญหาในชุมชน เช่น การให้สุกศึกษา การนำข้อมูลไปเสนอเครือข่ายในชุมชน การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่ถูกต้องหรือเหมาะสมต่อไป

การแปลผลการตรวจคัดกรองด้วยกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส

การจัดทำ แผ่นสีมาตรฐานสำหรับการแปลผลการทำ งานของ เอนไซม์โคลีนเอสเตอเรส (Cholinesterase activity) ได้ดัดแปลงมาจากการทำ Calibration curve ของ Bigg's method (1958) โดยการเจือจางกรดอะซิติก ความเข้มข้น 0.015 โมลาร์ (Molar; M) ให้เป็น 0.001, 0.003, ..., 0.013 และ 0.015 โมลาร์ ซึ่งเทียบกับการทำงานของเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรสที่ระดับ 10, 30, ..., 130 และ 150 หน่วย นำสารละลายที่มีความเข้มข้นต่างๆมาดูการเปลี่ยนสีของ Bromthymol Blue สีที่เกิดขึ้นนำมาทำ เป็นสีมาตรฐาน ซึ่งใช้ในการอ่านผลได้

การแปลผลกระดาษทดสอบเทียบกับแผ่นสีมาตรฐานแบ่งได้ 4 ระดับ

1. สีเหลือง แสดงระดับปกติหรือเทียบระดับการทำงานของเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรส มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 100 หน่วยต่อมิลลิลิตร
2. สีเหลืองอมเขียว แสดงระดับปลอดภัยหรือเทียบระดับการทำงานของเอนไซม์ โคลีนเอสเตอเรสมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 87.5 แต่ไม่ถึง 100 หน่วยต่อมิลลิลิตร
3. สีเขียว แสดงระดับมีความเสี่ยงหรือเทียบการทำงานของเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรส มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 75 แต่ไม่ถึง 87.5 หน่วยต่อมิลลิลิตร
4. สีเขียวเข้ม แสดงระดับไม่ปลอดภัยหรือเทียบระดับการทำงานของเอนไซม์โคลีน เอสเตอเรสมีค่าน้อยกว่า 75 หน่วยต่อมิลลิลิตร

แผ่นเทียบสีมาตรฐานสำหรับแปลผลโคลีนเอสเตอเรส

ของ

กระดาษทดสอบ "REACTIVE PAPER"

ไม่ปลอดภัย

มีความเสี่ยง

ปลอดภัย

ปกติ

ค่าความไว ค่าความจำเพาะและค่าความถูกต้อง ของวิธีการตรวจปริมาณ เอ็นไซม์โคลีนเอสเตอเรส โดยใช้กระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรสในห้อง ปฏิบัติการและในภาคสนาม

ก่อนนำกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส ไปใช้ในการตรวจคัดกรองความเสี่ยงสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ได้มีการทดสอบความไวและความจำเพาะของเครื่องมือ โดยการเปรียบเทียบผลการตรวจปริมาณเอ็นไซม์โคลีนเอสเตอเรสของกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรสที่ผลิตขึ้น กับผลการตรวจโดยวิธีทางห้องปฏิบัติการ (Bigg's method) โดยใช้สถิติ Paired t-test ซึ่งพบว่าผลการตรวจทั้งสองวิธีไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.01$) ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 % และเมื่อประเมินผลความถูกต้องแม่นยำจากปฏิกิริยาของเอ็นไซม์โคลีนเอสเตอเรสด้วยกระดาษทดสอบในห้องปฏิบัติการพบว่าความไว (sensitivity) ร้อยละ 89.89 ความเฉพาะเจาะจง (specificity) ร้อยละ 95.65 ค่าความถูกต้อง (positive predicted value) ร้อยละ 94.59 ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นวิธีการตรวจคัดกรองการสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืชกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟตและคาร์บาเมตได้ และเมื่อนำกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรสไปทดลองใช้ในภาคสนามพบว่าความไว (sensitivity) ร้อยละ 77.04 ความเฉพาะเจาะจง (specificity) ร้อยละ 90.01 ความถูกต้อง (positive predicted value) ร้อยละ 90.38

จากการทดสอบดังกล่าวการตรวจคัดกรองการสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืชกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟตและคาร์บาเมต ด้วยกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส สามารถนำไปใช้ทดสอบในภาคสนาม ซึ่งไม่จำเป็นต้องทดสอบในห้องปฏิบัติการและเทคนิควิธีการใช้ง่าย ซึ่งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขสามารถ ใช้เป็นเครื่องมือในการคัดกรองผู้สัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืชกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟตและคาร์บาเมตได้ด้วยตนเอง

วิธีการใช้กระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรสอย่างถูกต้อง

กระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส ใช้เป็นการตรวจเชิงคุณภาพที่มีความถูกต้องและเที่ยงตรงในระดับของการตรวจเพื่อคัดกรอง (screening test) เท่านั้น ดังนั้น ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้กระดาษทดสอบอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ มีดังนี้

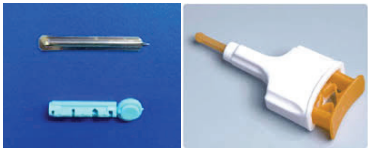
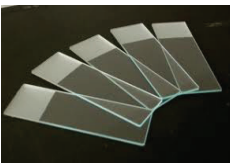
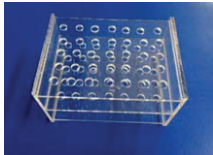
1. บุคลากร

เจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่ทำหน้าที่ตรวจคัดกรอง ต้องผ่านการฝึกอบรม ต้องเข้าใจหลักการและวิธีใช้กระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส จึงจะแปลผลได้ถูกต้อง ผู้ทำการตรวจคัดกรองต้องอ่านวิธีการใช้จากฉลากที่แนบในกล่องบรรจุขวด และศึกษาวิธีการตรวจให้เข้าใจก่อนทำการตรวจคัดกรอง

2. เครื่องมือและอุปกรณ์

ต้องมีครบและเพียงพอ ซึ่งอุปกรณ์หลักที่จำเป็นต้องมี ได้แก่ กระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรสและแผ่นเทียบสีมาตรฐาน แผ่นกระจก (slide) เข็มเจาะเลือด (lancet) หลอดฮีมาโตคริตชนิดที่เคลือบสารกันเลือดแข็ง (หลอดที่มีแถบสีแดง) (hematocrit capillary tube) สำลีที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้ว แอลกอฮอล์ 70% ปากคีบ (forceps) ดินน้ำมัน และอุปกรณ์เสริมเพื่อความสะดวกในการทดสอบ เช่น ตะแกรงสำหรับวางหลอดเลือด (rack) อุปกรณ์ในการเป่า/ดันน้ำเหลืองออกจากหลอดฮีมาโตคริต เครื่องปั่นฮีมาโตคริต นาฬิกาจับเวลา ถังมือยาง ภาชนะสำหรับทิ้งเข็ม และถุงแดงสำหรับใส่ขยะติดเชื้อ รวมถึงเอกสารการบันทึกประวัติ ชื่อ-สกุล ผู้รับการตรวจ ชื่อ สกุล ผู้ทำการตรวจและผลการตรวจ

ตารางที่ 1 ภาพตัวอย่างเครื่องมือและอุปกรณ์ในการตรวจคัดกรอง

 กระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส	แผ่นเทียบสีมาตรฐานสำหรับแปลผลโคลีนเอสเตอเรส ของ กระดาษทดสอบ "REACTIVE PAPER" ไม่ปลอดภัย มีความเสี่ยงปลอดภัย ปกติ แผ่นเทียบสีมาตรฐาน
 เข็มสำหรับเจาะเลือดแบบต่างๆ	 หลอดยี่มาโตคริต
 แผ่นกระจก	 ดินน้ำมัน
 สำลี แอลกอฮอล์ 70% ปากคีบ	 อุปกรณ์ในการเป่า/ดันน้ำเหลืองออกจาก หลอดยี่มาโตคริต
 ตะแกรงสำหรับวางหลอดยี่มาโตคริต	 เครื่องปั่นยี่มาโตคริต
 ชุดตรวจมาตรฐานขององค์การเภสัชกรรมชุดเล็ก	 ชุดตรวจมาตรฐานขององค์การเภสัชกรรมชุดใหญ่

3. วิธีการตรวจคัดกรอง

3.1 การตรวจสอบคุณภาพของกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส

- 1) กระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรสที่เสื่อมคุณภาพสามารถดูได้จากสีเหลืองของกระดาษที่ไม่สม่ำเสมอ หรือเปลี่ยนจากสีเหลืองเปลี่ยนเป็นสีอื่น ลักษณะไม่ชื้น ไม่บวม
- 2) ตรวจสอบวันหมดอายุของกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส ชัดตรวจและอ่านข้อกำหนดทุกครั้งเมื่อเปิดใช้งาน

3.2 การตรวจสอบประสิทธิภาพของกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส

วิธีการตรวจสอบประสิทธิภาพของกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส สังเกตได้จากการหยดน้ำเหลืองลงบนกระดาษทดสอบ ถ้ากระดาษเปลี่ยนสีจากเหลืองเป็นเขียวทันที แสดงว่ากระดาษทดสอบยังมีประสิทธิภาพใช้งานได้ แต่ถ้ากระดาษทดสอบไม่เปลี่ยนสียังคงเป็นสีเหลืองเหมือนเดิมก็แสดงว่ากระดาษทดสอบไม่มีประสิทธิภาพแล้ว ซึ่งเกิดจากการเสื่อมสภาพของสารเคมีบนกระดาษทดสอบ ไม่ควรนำมาใช้งาน เพราะจะทำให้แปลผลไม่ถูกต้อง ควรตรวจสอบประสิทธิภาพของกระดาษทดสอบก่อนนำไปใช้ในการทดสอบทุกครั้ง

3.3 เทคนิควิธีการเจาะเลือด

- 1) ล้างมือให้สะอาดก่อนเจาะเลือดทุกครั้ง
- 2) นวดคลึงที่ปลายนิ้ว เพื่อให้เลือดไหลเวียนดี (ควรเป็นนิ้วกลางหรือนิ้วนางข้างซ้าย เพราะ นิ้วกลาง และนิ้วนาง แต่ละนิ้วมีเยื่อหุ้มเอ็นที่ไม่ต่อเนื่องกัน เวลาอีกเสบติดเชื้อจึงมักเป็นนิ้วใดนิ้วหนึ่งไม่ค่อยลามไปยังนิ้วอื่น และเป็นนิ้วที่ใช้นานน้อยกว่านิ้วอื่นๆ จึงเป็นตัวเลือกที่ดีในการเจาะเลือดจากปลายนิ้ว)
- 3) ใช้สำลีปราศจากเชื้อชุบแอลกอฮอล์ 70% เช็ดบริเวณที่จะทำการเจาะเลือด แล้วรอให้แห้ง
- 4) ใช้เข็ม/อุปกรณ์สำหรับเจาะเลือด เจาะด้านข้างของปลายนิ้ว
- 5) เช็ดเลือดหยดแรกออกก่อนด้วยสำลีแห้ง (เพราะอาจมีเนื้อเยื่อและสิ่งปนเปื้อนอยู่มาก) และทดสอบกับเลือดหยดที่ 2
- 6) นำหลอดฮีมาโตคริต ที่เคลือบสารกันเลือดแข็ง Heparin (หลอดที่มีแถบสีแดง) มาแตะบริเวณหยดเลือดเอียงทำมุมประมาณ 45 องศา (เพื่อให้เลือดไหลเข้าหลอดฮีมาโตคริตได้ง่าย) ใช้เลือดประมาณเกือบเต็มหลอด อุดปลายหลอดด้านหนึ่งด้วยดินน้ำมัน ติดชื่อ-สกุล/ลำดับที่ผู้รับการตรวจคัดกรองให้ชัดเจน
- 7) กดแผลที่ปลายนิ้วจนเลือดหยุดด้วยสำลีแห้ง

3.4 เทคนิคการปั่นแยกน้ำเหลือง

นำหลอดฮีมาโตคริตที่บรรจุเลือด ไปปั่นด้วยเครื่องปั่นฮีมาโตคริต ความเร็ว 15,000 รอบต่อนาที นาน 5 นาที แรงเหวี่ยงจะทำให้เม็ดเลือดแดงไปกองรวมตัวที่ก้นหลอด น้ำเหลืองจะอยู่ชั้นบน ซึ่งเป็นส่วนที่จะนำไปใช้ในการทดสอบ กรณีไม่มีเครื่องปั่นฮีมาโตคริต สามารถตั้งหลอดฮีมาโตคริตในแนวตั้งเพื่อให้เกิดการแยกตัวของเม็ดเลือดแดงและน้ำเหลือง ซึ่งอาจใช้เวลาประมาณ 0.5 - 2 ชั่วโมง (ขึ้นอยู่กับพยาธิสภาพของแต่ละบุคคล แต่ต้องมั่นใจว่าเม็ดเลือดแดงตกตะกอนจนได้ชั้นน้ำเหลืองใส) เม็ดเลือดแดงจะตกตะกอนอยู่ก้นหลอดและน้ำเหลืองจะอยู่ชั้นบนซึ่งเป็นส่วนที่จะนำมาใช้ในการทดสอบ

3.5 เทคนิคการคั่นน้ำเหลืองและการทดสอบ

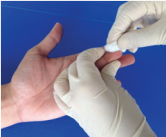
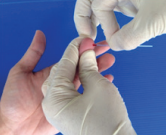
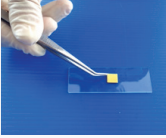
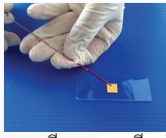
- 1) ในอดีตใช้วิธีการหักหลอดฮีมาโตคริตเพื่อนำน้ำเหลืองออกจากหลอด แต่เนื่องจากมีความเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุจากการหักหลอด ปัจจุบันจึงแนะนำให้ใช้วัสดุอื่นๆ ในการคั่นน้ำเหลืองออกจากหลอดแทนการหัก เช่น ใช้ไม้หรือลวดเสียบกระดาศ (นำมาดัดให้เป็นเส้นตรง) ที่สามารถเสียบเข้าไปในหลอดได้คั่นน้ำเหลืองออกมา หรือใช้เข็มฉีดยาดูดเอาน้ำเหลืองออกจากหลอด เป็นต้น
- 2) ใช้ลวดเสียบกระดาศหรือไม้เสียบเข้าไปในหลอดฮีมาโตคริต ด้านที่เป็นดินน้ำมันให้น้ำเหลืองหยดลงบนกระจกสไลด์ จำนวน 1 หยด ห้ามไม่ให้มีเม็ดเลือดแดงปนเพราะจะทำให้การอ่านสีผิดพลาดได้
- 3) ใช้ปากคีบหยิบกระดาศทดสอบโคลีนเอสเตอเรส (ที่นำออกจากตู้เย็นหรือกระดักน้ำแข็งมาวางไว้ที่อุณหภูมิห้อง) วางทับบนหยดน้ำเหลือง
- 4) นำแผ่นกระจกอีกแผ่นปิดทับกระดาศทดสอบไว้เพื่อป้องกันไม่ให้แห้งก่อนเกิดปฏิกิริยา
- 5) ตั้งเวลาตามที่กำหนดแล้วจึงอ่านผลโดยการเทียบสีกับแผ่นสีมาตรฐาน

3.6 วิธีการสังเกตปฏิกิริยาและการอ่านผล

- 1) ตั้งไว้ที่อุณหภูมิห้องนาน 4 - 7 นาที ขึ้นกับอุณหภูมิห้องขณะที่ทำการทดสอบ การเปลี่ยนสีสามารถดูได้ชัดเจนด้วยตาเปล่า อ่านผลโดยการเทียบสีกับแผ่นสีมาตรฐานที่บรรจุมากับชุดทดสอบตามเวลาที่กำหนด ถ้าทิ้งไว้นานเกินเวลาที่กำหนดเอ็นไซม์จะถูกทำลายกระดาศอาจจะเปลี่ยนเป็นสีเหลืองทำให้การแปลผลผิดพลาดเป็นผลลบ (false negative)
- 2) สถานที่และสิ่งแวดล้อมในการทดสอบสถานที่ ควรทำงานได้สะดวก สิ่งแวดล้อมต้องคำนึงถึงอุณหภูมิของอากาศขณะทำการทดสอบ เพราะมีผลต่อปฏิกิริยาของน้ำเหลืองและสารเคมีที่เคลือบบนกระดาศทดสอบ อากาศร้อนปฏิกิริยาจะเกิดเร็วขึ้น การรอเวลาอ่านผลจึงต้องทำให้ถูกต้อง

อุณหภูมิ 25°C รอเวลา 7 นาที เทียบสีจากแผ่นเทียบสีมาตรฐาน
อุณหภูมิ 35°C รอเวลา 6 นาที เทียบสีจากแผ่นเทียบสีมาตรฐาน
อุณหภูมิ 40°C รอเวลา 5 นาที เทียบสีจากแผ่นเทียบสีมาตรฐาน
อุณหภูมิ 45°C รอเวลา 4 นาที เทียบสีจากแผ่นเทียบสีมาตรฐาน

ตารางที่ 2 ขั้นตอนการตรวจคัดกรอง

 1. ใช้สำลีปราศจากเชื้อขูดแอลกอฮอล์ 70% เช็ดบริเวณที่จะทำการเจาะเลือด แล้วรอให้แห้ง	 2. ใช้เข็ม/อุปกรณ์สำหรับเจาะเลือด เจาะด้านข้างของปลายนิ้ว
 3. นำหลอดฮีมาโตคริต ที่เคลือบสารกันเลือดแข็ง Heparin ใช้ด้านที่มีสีแดงและบริเวณหยดเลือดเอียงทำมุมประมาณ 45 องศา	 4. อุดปลายหลอดด้านหนึ่งด้วยดินน้ำมัน
 5.ปั่นด้วยเครื่องปั่นฮีมาโตคริต หรือ วางตั้งไว้	 6. ให้เกิดการแยกตัวของเม็ดเลือดแดงและน้ำเหลือง
 7. ใช้ปากคีบหยิบกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส วางบนกระจกใส	 8. ลวดเสียบกระดาษเสียบหลอดฮีมาโตคริตด้านที่เป็นดินน้ำมันให้น้ำเหลืองหยดลงกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรสบนกระจกใส
 9. นำแผ่นกระจกอีกแผ่นปิดทับกระดาษทดสอบไว้เพื่อป้องกันไม่ให้แห้งก่อนเกิดปฏิกิริยา	 10. ตั้งเวลาตามที่กำหนดเพื่อรอให้น้ำเหลือง ทำปฏิกิริยากับกระดาษทดสอบ อ่านผลโดยการเทียบสีกับแผ่นสีมาตรฐาน

4. การเก็บและการบำรุงรักษาเครื่องมือและชุดทดสอบ

- 1) เก็บกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรสไว้ที่อุณหภูมิที่กำหนด
- 2) ทำความสะอาดไม่ให้มีเลือดติดและเก็บใส่กระเป๋าทันทีหรือภาชนะบรรจุหลังจากทำความสะอาดแล้วเพื่อป้องกันความชื้น
- 3) ตรวจสอบวันหมดอายุข้างขวดและดูการเปลี่ยนสีของกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรสทุกครั้งก่อนทำการทดสอบ

5. ข้อควรระวัง

- 1) เอ็นไซม์ที่เคลือบบนกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส ความคงตัวค่อนข้างต่ำที่อุณหภูมิมากกว่า 25 องศาเซลเซียส เอ็นไซม์จะเสื่อมคุณภาพ ต้องเก็บแช่ในถ้ำน้ำแข็ง อุณหภูมิที่ทำปฏิกิริยากันจะไม่เกิน 37 องศาเซลเซียส ซึ่งเป็นอุณหภูมิปกติของร่างกาย ถ้าจะนำไปใช้ในภาคสนามต้องเก็บแช่ในถ้ำน้ำแข็งเสมอ
- 2) ควรเลือกอุปกรณ์ที่ใช้ในการเจาะเลือดให้เหมาะสม โดยเลือกใช้ชนิดที่ใช้แล้วทิ้งทันที
- 3) ไม่ควรใช้เข็มหรือใบมีดที่ไม่สามารถควบคุมความลึกของการเจาะได้
- 4) ไม่ควรใช้ที่เจาะเลือดแบบปากกา เพราะอาจเป็นพาหะติดเชื้อให้กับผู้ที่เจาะเลือดรายต่อไปได้
- 5) ไม่ควรบีบ หรือเค้นให้เลือดออกเพราะอาจทำให้เม็ดเลือดแดงแตก หรือทำให้ของเหลวจากเนื้อเยื่อไหลปนเข้ามา
- 6) ไม่ควรใช้สำลีที่ชุ่มแอลกอฮอล์เกินไป และไม่ควรถูที่แอลกอฮอล์ไม่แห้ง
- 7) หลีกเลี่ยงสถานที่ตรวจที่มีอุณหภูมิสูงเกินไปขณะทำการตรวจปกติไม่ควรเกิน 40 องศาเซลเซียส
- 8) ห้ามสวมปลอกเข็มกลับหลังใช้แล้ว และห้ามหักงอเข็ม
- 9) ใช้กล่องสำหรับทิ้งวัสดุมีคม กล่องต้องมีลักษณะแข็งแรงป้องกันการทะลุของวัสดุมีคมและขั้วด้วยฉลากมีสัญลักษณ์ชีววัตถุติดเชื้ออันตรายติดข้างกล่องและรวบรวมใส่ถุงแดงสำหรับขยะติดเชื้อ

6. วิธีเก็บรักษากระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส

กระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส ผลิตจากการชุบสารเคมีซึ่งสามารถสลายตัวได้ด้วยแสงแดด ความร้อน ความชื้น จึงควรเก็บไว้ในขวดแก้ว หรือขวดพลาสติก (PET) สีชา เก็บชุดทดสอบไว้ในที่แห้งและเย็น (เก็บในตู้เย็น อุณหภูมิ 4-8 องศาเซลเซียส) หลีกเลี่ยงการถูกความร้อนและแสงแดด กระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส มีอายุการใช้งาน 2 ปี นับจากวันผลิตหรือดูจากวันหมดอายุข้างภาชนะบรรจุ

ข้อควรระวัง เมื่อนำขวดกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส ออกจากตู้เย็นต้องวางทิ้งไว้ให้มีอุณหภูมิเท่ากับอุณหภูมิห้องก่อนเปิดขวดเพื่อป้องกันไม่ให้กระดาษขึ้น และควรปิดฝาขวดให้สนิททันทีหลังเปิดใช้งานเก็บไว้ในที่แห้ง อุณหภูมิ 4-8 องศาเซลเซียส (ในตู้เย็น) และไม่ให้ถูกแสง

ปัจจัยรบกวนเอ็นไซม์อะซิติลโคลีนเอสเตอเรส

เนื่องจากกลไกการทำงานของร่างกายอาศัยสารสื่อประสาท (Neurotransmitter) จากเซลล์ประสาทหนึ่งไปสู่อีกเซลล์หนึ่งเป็นระยะ โดยมีเอ็นไซม์อะซิติลโคลีนเอสเตอเรสทำลายสารสื่อประสาทเป็นระยะด้วยเช่นกัน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสมดุลของการสื่อสารระหว่างเซลล์ไม่ให้เกิดการสื่อสารมากเกินไปหรือน้อยเกินไป โดยระดับของเอ็นไซม์อะซิติลโคลีนเอสเตอเรสในเลือดหรือในซีรัมจะเป็นตัวบ่งชี้ (Biomarker) ความเสี่ยงภัยต่อสุขภาพที่อาจทำให้เกิด พยาธิสภาพต่อร่างกายได้ ปัจจุบันตามประกาศกรมควบคุมโรค เรื่อง ข้อเสนอแนะการเฝ้าระวังสุขภาพจากพิษสารเคมีกรณีดัชนีชี้วัดการได้รับ/สัมผัสทางชีวภาพสำหรับผู้ประกอบอาชีพที่สัมผัสสารเคมีสำหรับประเทศไทย (Thai Biological Exposure Indices: Thai BEIs) ฉบับที่ 1 ได้ระบุวาระดับการทำงานของโคลีนเอสเตอเรสในเซลล์เม็ดเลือดแดง ควรอยู่ในระดับ 70% เปอร์เซ็นต์ของค่าพื้นฐานรายบุคคล (Cholinesterase activity in red blood cells 70% of individual's baseline) ซึ่งกรมควบคุมโรคโดยสำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม ได้มีการใช้กระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส คัดกรองความเสี่ยงเกษตรกรที่สัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืชประเภทออร์กาโนฟอสเฟตและคาร์บาเมต ซึ่งสารเคมีกำจัดศัตรูพืชทั้งสองชนิดนี้มีผลยับยั้งเอ็นไซม์อะซิติลโคลีนเอสเตอเรส ในการคัดกรองความเสี่ยงดังกล่าว ทั้งนี้มีเกณฑ์ในการคัดกรองความเสี่ยงว่า ถ้ากระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส เปลี่ยนสีจากสีเหลืองเป็นสีเขียวหรือสีเขียวน้ำเงิน แสดงว่ามีระดับเอ็นไซม์อะซิติลโคลีนเอสเตอเรสลดลงมากจนน่าจะเกิดความเสี่ยงต่อการเกิดพิษสารเคมีกำจัดศัตรูพืชสองประเภทดังกล่าว

นอกเหนือจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืชทั้งสองประเภทที่มีผลต่อเอ็นไซม์อะซิติลโคลีนเอสเตอเรสแล้ว ยังพบว่ามีสารหลายชนิดที่มีผลต่อเอ็นไซม์อะซิติลโคลีนเอสเตอเรส จึงเป็นปัจจัยรบกวนต่อการแปลผลการคัดกรองความเสี่ยงด้วยกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส โดยสารบางชนิดมีผลยับยั้งการทำงานของเอ็นไซม์ สารบางชนิดลดปริมาณสารสื่อประสาท สารบางชนิดมีผลกระตุ้นการทำงานของเอ็นไซม์ และสารบางชนิดเพิ่มปริมาณสารสื่อประสาท ดังนั้นจึงควรมีข้อกำหนดกรณีเฉพาะทั้งในการปฏิบัติตัวก่อนรับการตรวจคัดกรองและในแบบสัมภาษณ์ผู้รับการตรวจคัดกรองเพื่อป้องกันการแปลผลการคัดกรองคลาดเคลื่อนเนื่องจากปัจจัยรบกวนดังกล่าว

ตารางข้างล่างนี้แสดงตัวอย่างสารบางชนิดที่มักพบ/ใช้ในชีวิตประจำวันที่ควรนำมากำหนดการปฏิบัติตัวเป็นกรณีเฉพาะและควรนำมาบรรจุในแบบสัมภาษณ์ในส่วน of โรคประจำตัว ยาที่รับประทาน อาหารที่รับประทาน และข้อสังเกตของสภาวะร่างกาย เพื่อร่วมเป็นข้อมูลประกอบในการคัดกรองกลุ่มเสี่ยงภัย ต่อสุขภาพจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืชสองประเภทดังกล่าว

ตารางที่ 1 สารที่มีฤทธิ์ยับยั้งเอ็นไซม์อะซิติลโคลีนเอสเตอเรส (Acetylcholinesterase Inhibitor)

ปัจจัยรบกวน	ระยะเวลาที่ปัจจัยรบกวนมีผลต่อเอ็นไซม์โคลีนเอสเตอเรส
ฟลูออไรด์ (fluoride) ตะกั่ว (Lead) ทองแดง (Copper) สังกะสี (Zinc) แคดเมียม (Cadmium)ปรอท (Mercury)	1 ชั่วโมง ถ้าไม่ได้รับเพิ่มเติม หรืออาจลดการรบกวนภายหลังการรับยา ต้านพิษโลหะหนัก
ยาแก้อักเสบ ยาแก้ปวด ยาลดไข้	3 - 7 วัน
ยารักษาโรคอัลไซเมอร์ (Tacrine, Donepezil, Galantamine, Rivastigmine, Metrifonate) และยารักษาอาการข้างเคียงโรคอัลไซเมอร์ และยารักษาการบาดเจ็บในส่วนสมอง	Galantamine 7 ชั่วโมง ยาชนิดอื่นอาจมีผลระยะยาวประมาณ 70 ชั่วโมง
ยารักษาโรคต้อหิน (Physostigmine, Dyflos, Ecothiopate)	มีผลระยะยาว การทำงานของเอ็นไซม์อาจไม่กลับคืนสู่สภาพเดิม
ยารักษาโรคกล้ามเนื้ออ่อนแรง (Edrophonium, Neostigmine, Pyridostigmine)	Edrophonium 10 นาที Neostigmine 1 - 2 ชั่วโมง Pyridostigmine 0.5 - 5 ชั่วโมง
โรคเบาหวานชนิดไม่พึ่งอินซูลิน [Diabetes Mellitus Type II (*)]	1.4 ชั่วโมง – 3.6 ชั่วโมง
ฟลาโวนอยด์ (Flavonoid) ในกระเพรา โหระพา แมงลัก มะกรูด สะระแหน่ ผักชีฝรั่ง ใบยอ ต้นหอม กุยช่าย คื่นช่าย ตะไคร้ ชিং กระชาย ข่า กระเทียม หอมแดง พริกไทยอ่อน พริกชี้หนู และ พริกชี้ฟ้า	9 - 12 ชั่วโมง
สารเสพติด เช่น แอลกอฮอล์ ไวน์ กาแฟ ชา บุหรี่ สารไมทราจีนิน (Mitragynine) ในใบกระท่อม เป็นต้น Galanthamine, Morphine, Codeine, Dilaudid, Desomorphine	4 - 5 ชั่วโมง
อุณหภูมิร่างกายต่ำ (Temperature (Hypothermia)	เมื่ออุณหภูมิร่างกายอยู่ในภาวะปกติ

หมายเหตุ : (*) โรคเบาหวานชนิดไม่พึ่งอินซูลิน (Non-insulin-dependent diabetes mellitus, type II)

ตารางที่ 2 สารที่มีฤทธิ์กระตุ้นเอ็นไซม์อะซิติลโคลีนเอสเตอเรส (Acetylcholinesterase Activator)

ชนิดของปัจจัยรบกวน	ระยะเวลาที่ปัจจัยรบกวนมีผลต่อเอ็นไซม์โคลีนเอสเตอเรส
แคลเซียม (Ca) แมกนีเซียม (Mg) แมงกานีส (Mn) โซเดียม (Sodium)	1 ชั่วโมง ถ้าไม่ได้รับเพิ่มเติม หรืออาจลดการรบกวนภายหลังการรับยาต้านพิษ โลหะหนัก
โรคอัลไซเมอร์	ตลอดเวลาที่มีพยาธิสภาพและไม่ได้รับยารักษา เฉพาะโรค
มีการบาดเจ็บในส่วนสมอง	ตลอดเวลาที่มีพยาธิสภาพและไม่ได้รับยารักษา เฉพาะโรค
โรคต้อหิน	ตลอดเวลาที่มีพยาธิสภาพและไม่ได้รับยารักษา เฉพาะโรค
โรคกล้ามเนื้ออ่อนแรง	ตลอดเวลาที่มีพยาธิสภาพและไม่ได้รับยารักษา เฉพาะโรค
โรคเบาหวานชนิดไม่พึ่งอินซูลิน [Diabetes Mellitus Type II (*)]	ตลอดเวลาที่มีพยาธิสภาพและไม่ได้รับยารักษา เฉพาะโรค
รางจืด (Laurel Clockvine)	1 วัน
อุณหภูมิร่างกายสูง หรือเป็นไข้ (Temperature (Hyperthermia) & Fever)	เมื่ออุณหภูมิร่างกายอยู่ในภาวะปกติ

หมายเหตุ : (*) โรคเบาหวานชนิดไม่พึ่งอินซูลิน (Non-insulin-dependent diabetes mellitus, type II)

การตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ เพื่อประเมินการสัมผัส สารเคมีกำจัดศัตรูพืชกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟต

ออร์กาโนฟอสเฟต เป็นสารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในระยะ 20 ปีที่ผ่านมา ตัวอย่าง เช่น พาราไทออน หรือ ฟุติดอล อี-605 (ใช้ในภาคเกษตรกรรม) คลอไพริฟอส และ ไดคลอวอส หรือ ดีดีวีพี (ใช้ในบ้านเรือน พบในสเปรย์กำจัดยุง แมลงสาบ ปลวก มด และมอด) ออร์แกโนฟอสเฟตมีฤทธิ์ยับยั้งการทำงานของเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรส ซึ่งเป็นเอนไซม์ที่ทำหน้าที่เปลี่ยนอะซิติลโคลีน (สารสื่อประสาท) ไปเป็นโคลีนและอะซีเตต เมื่อเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรสไม่สามารถ ทำหน้าที่ได้ จึงทำให้เกิดการคั่งของอะซิติลโคลีน ซึ่งการคั่งนี้จะมีผลกระทบต่อระบบประสาทส่วนกลางและส่วนปลาย ทำให้เกิดการกระตุกของกล้ามเนื้อ ด้วยเหตุนี้ จึงมีการตรวจประเมินการสัมผัสสารกำจัดศัตรูพืชกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟต ด้วยการตรวจวัด การทำงานของเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรสโดยตรง การตรวจวัดการทำงานของเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรสนี้ สามารถนำมาใช้เป็นตัวชี้วัดทางชีวภาพของการสัมผัส (biomarker of exposure) และตัวชี้วัดทางชีวภาพของผลกระทบ (biomarker of effect) จากการสัมผัสสารกำจัดศัตรูพืชกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟต และคาร์บาเมตได้ ข้อจำกัดของการตรวจวัดเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรส คือ จะต้องทำการตรวจวัด 2 ครั้ง คือ ก่อนสัมผัส และหลังสัมผัส เพื่อการเปรียบเทียบผล(ร้อยละการลดลงของระดับเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรสรายบุคคล) นอกจากนี้แล้ว ข้อจำกัดอีกอย่างหนึ่ง คือ วิธีนี้ไม่มีความจำเพาะสำหรับการตรวจวัดการสัมผัสสารกำจัดศัตรูพืชกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟตแต่สารเคมีกำจัดศัตรูพืชกลุ่มคาร์บาเมตบางชนิดก็ให้ผลในลักษณะเดียวกัน

การตรวจวิเคราะห์หาปริมาณสารกลุ่มอัลคิลฟอสเฟต (Alkyl Phosphate) ซึ่งเป็นสารแปรรูปหรือสารเมตาบอไลต์ของสารกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟตเป็นการตรวจวิเคราะห์การสัมผัสสารทางอ้อม แต่เป็นการตรวจที่มีความจำเพาะสำหรับการสัมผัสสารกำจัดศัตรูพืชกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟต โดยสารกลุ่มนี้จะผ่านกระบวนการเผาผลาญที่ตับโดยปฏิกิริยา oxidation และ hydrolysis ได้สารเมตาบอไลต์ คือ สารกลุ่มอัลคิลฟอสเฟตซึ่งส่วนใหญ่จะถูกกำจัดออกจากร่างกายทางไตและขับออกทางปัสสาวะ โดยทั่วไปสารกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟตส่วนใหญ่จะถูกเปลี่ยนแปลงในร่างกายได้เร็วและขับออกได้เร็ว จึงมักพบเป็นพิษแบบเฉียบพลันมากกว่าพิษสะสม หากได้รับในปริมาณไม่มากจะทำให้เกิดอาการคลื่นไส้ วิงเวียน อ่อนเพลียกล้ามเนื้อกระตุก แน่นหน้าอก อาเจียน ท้องเดิน ตาพร่า น้ำลายออกมากผิดปกติ และถ้าได้รับปริมาณมากขึ้นจะทำให้หมดสติ น้ำลายฟูมปาก อูจาระปัสสาวะราด กล้ามเนื้อกระตุกทั่วตัว ชัก หายใจลำบาก ตัวเขียวและหยุดหายใจ พิษของออร์กาโนฟอสเฟตเกิดขึ้นได้ภายในเวลาไม่กี่นาทีจนถึง 2 - 3 ชั่วโมงและออกฤทธิ์อยู่ได้นาน 1 - 5 วัน หากได้รับในปริมาณมากและได้รับการรักษาไม่ทันอาจเสียชีวิตได้ภายใน 24 ชั่วโมง

เทคนิคการตรวจการรับสัมผัสสารกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟต

1. การตรวจวัดการทำงานของเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรส (Cholinesterase activity determination)

ปัจจุบันมีวิธีการตรวจวิเคราะห์ปริมาณการสัมผัสสารกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟตที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย คือ การตรวจวัดการทำงานของเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรสซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายเทคนิค ส่วนใหญ่เป็นวิธีการวัดสี (Colorimetric method) ที่เกิดขึ้นจากปฏิกิริยา วิธีที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายเป็นของ Ellman และคณะ เนื่องจากเป็นวิธีที่ง่าย มีความถูกต้องและรวดเร็ว เครื่องมือที่ใช้เป็นเครื่องสเปกโตรโฟโตมิเตอร์ขนาดเล็กที่เรียกว่า เครื่องไมโครเพลทรีดเดอร์ (Microplate reader) ส่วนวิธีการตรวจวัดอื่นๆ ได้แก่

1.1 Manometric method หลักการของวิธีนี้ คือ ทำ การตรวจวัดปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่เกิดขึ้นจาก ไฮโดรเจนคาร์บอนเนตในสารละลายไฮโดรเจนคาร์บอนเนตบัฟเฟอร์ ซึ่งถูกย่อยสลายโดยกรดอะซิติกที่เกิดขึ้นจากปฏิกิริยาไฮโดรไลซิสของอะซีติลโคลีน

1.2 Potentiometric methods หลักการของวิธีนี้ คือ ใช้การสลายตัวของสารเริ่มต้น คือ อะซีติลโคลีน ไปเป็นโคลีนและกรดอะซิติกแล้วตรวจวัดการทำงานของเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรสที่ระดับความเป็นกรด-ด่างแตกต่างกันภายหลังจากการสัมผัสสาร

1.3 Titrimetric methods วิธีนี้ดัดแปลงมาจาก Potentiometric methods โดยการไทเทรตกรดอะซิติกที่เกิดการสลายตัวของอะซีติลโคลีนกับสารละลายที่เป็นด่าง เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความเป็นกรด-ด่าง

1.4 Photometric methods หลักการของวิธีนี้ คือ วัดการดูดกลืนแสงของเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรสที่ระดับความยาวคลื่นที่จำเพาะโดยสามารถบ่งบอกถึงปริมาณสารได้ด้วยเทคนิคที่ใช้ในการตรวจวัดคือ Spectrophotometric ซึ่งวิธี Ellman's assay ก็ใช้หลักการนี้เช่นเดียวกัน

1.5 Fluorometric methods หลักการของวิธีนี้ คือ วัดการเรืองแสงของผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นจากปฏิกิริยาของเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรส โดยการใส่สารเรืองแสงที่เหมาะสมในการจับกับผลิตภัณฑ์นั้น วิธีนี้มีความไวมากกว่าวิธี Colorimetric ถึง 100 เท่า

1.6 Mass spectrometry วิธีการนี้ใช้ในการตรวจวิเคราะห์สารที่เข้าไปยังยังการทำงานของเอนไซม์อะซีติลโคลีนเอสเตอเรส โดยใช้เทคนิค HPLC/MS

1.7 Polarographic methods เป็นวิธีการทางเคมีไฟฟ้าโดยใช้แพลทินัมอิเล็กโทรด เป็นขั้วไฟฟ้าสองอันจุ่มลงในตัวอย่าง แล้ววัดความต่างศักย์ที่เกิดขึ้นจากปฏิกิริยา

1.8 Radio isotopic method เป็นเทคนิคทางด้านรังสีโดยมีการติดฉลากสารกัมมันตรังสี คือ ^3H หรือ ^{14}C ที่ตำแหน่งไฮโดรเจน (H) หรือคาร์บอน (C) ของอะซีติลโคลีนแล้วทำการตรวจวัดการทำงานของเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรส

1.9 Biosensors เป็นวิธีการทางเคมีไฟฟ้าอีกวิธีหนึ่ง โดยใช้อุปกรณ์ที่มีความไวและความจำเพาะต่อสารชีวโมเลกุล (อะซิติลโคลีนเอสเตอเรส) ที่เคลือบอยู่บนผิวตัวแปลงสัญญาณ (Transducer) ในการตรวจวิเคราะห์ เทคนิคนี้นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในทางคลินิก

2. การตรวจวิเคราะห์หาปริมาณสารกลุ่มอัลคิลฟอสเฟต (Alkyl Phosphate) โดยทั่วไปในการตรวจวิเคราะห์ปริมาณสารแปรรูปหรือสารเมตาบอไลต์ ของออร์กาโนฟอสเฟต (สารกลุ่มอัลคิลฟอสเฟต) ที่ตกค้างในปัสสาวะ นิยมใช้เทคนิค Gas Chromatography (GC) ซึ่งเป็นเทคนิคที่ใช้ สำหรับแยกสารผสมที่มีคุณสมบัติที่สามารถระเหยเป็นไอได้ โดยใช้เฟสเคลื่อนที่ (mobile phase) เป็นแก๊สแต่ไม่ทำปฏิกิริยากับสารผสม เช่น ฮีเลียม โดยฮีเลียมจะทำหน้าที่เป็นตัวพา (carrier) สารผสม ส่วนเฟสคงที่ (stationary phase) อาจจะเป็นของแข็งหรือของเหลวที่บรรจุอยู่ในคอลัมน์ เมื่อทั้งตัวพาและสารผสมเคลื่อนที่ผ่านคอลัมน์ด้วยอัตราเร็วที่เหมาะสม สารจะถูกแยกออกจากกันด้วยการกระจายตัวที่แตกต่างกันของสารในเฟสคงที่และเฟสเคลื่อนที่ ซึ่งเทคนิคนี้เป็นเทคนิคที่ได้มาตรฐานสามารถบอกได้ทั้งชนิดและปริมาณของสาร แต่การวิเคราะห์ด้วยเทคนิค GC สามารถทำได้เฉพาะในห้องปฏิบัติการเท่านั้นซึ่งเครื่องมือเหล่านี้มีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง และยังต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์

แนวทางการให้สุศึกษาและคำแนะนำแก่เกษตรกรและประชาชน ที่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช

1. คำแนะนำการปฏิบัติตนในกรณีที่เกษตรกรได้รับการตรวจคัดกรองด้วยกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส

เมื่อเกษตรกรได้รับการตรวจคัดกรองด้วยกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส และแปลผลว่ามีความเสี่ยงและไม่ปลอดภัย เกษตรกรทุกรายต้องได้รับคำแนะนำเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามระดับของความเสี่ยง ดังนี้

ผลความเสี่ยง	คำแนะนำ
ปกติ/ปลอดภัย	<u>ควรแนะนำ</u> ให้หลีกเลี่ยงหรือลดการใช้สารเคมีลง ดูแลสุขภาพให้แข็งแรงตามหลักการดูแลสุขภาพทั่วไป เช่น กินอาหารที่มีประโยชน์ พักผ่อนให้เพียงพอ ออกกำลังกายสม่ำเสมอ ตรวจสุขภาพประจำปี เป็นต้น โดยมีจุดประสงค์หลักเพื่อให้เกษตรกรหรือประชาชนกลุ่มนี้มีความสุขที่ดีไม่เป็กลุ่มที่มีความเสี่ยง/ไม่ปลอดภัย

ผลความเสี่ยง	คำแนะนำ
มีความเสี่ยง/ไม่ปลอดภัย และไม่มีอาการแสดง	<u>ต้องแนะนำ</u> ให้เกษตรกรเลิกใช้สารเคมี เปลี่ยนไปใช้ สารธรรมชาติทดแทน หรือนั่นเกษตรกรอินทรีย์ แต่ถ้ายังจำเป็น ต้องใช้สารเคมี หลีกเลี่ยงไม่ได้จริงๆก็ควรใช้ให้น้อยที่สุด ใช้อย่างถูกวิธีและใช้อุปกรณ์ป้องกันที่ถูกต้องเหมาะสม โดยมี จุดประสงค์หลักเพื่อให้เกษตรกรหรือประชาชนกลุ่มนี้ มีความเสี่ยงน้อยลงไม่เป็นผู้ป่วยจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืช
มีความเสี่ยง/ไม่ปลอดภัย และมีอาการแสดงร่วมด้วย ได้แก่ เวียนศีรษะ คลื่นไส้ มีผื่น หรือตุ่มพุพองตามผิวหนัง ใจสั่น มือสั่น เจ็บหน้าอก กล้ามเนื้ออ่อนแรง เป็นต้น	<u>ต้องแนะนำ</u> ให้พบแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เพื่อรับการรักษา และต้องเลิกใช้สารเคมี เปลี่ยนไปใช้ สารธรรมชาติทดแทน หรือนั่นเกษตรกรอินทรีย์ โดยมี จุดประสงค์หลักเพื่อให้เกษตรกรหรือประชาชนกลุ่มนี้ได้รับ การรักษาโดยเร็ว เพื่อให้ความปลอดภัย สุขภาพดีขึ้น หายป่วย ไม่กลับไปป่วยหรือเป็นกลุ่มเสี่ยง/ไม่ปลอดภัยต่อไป

2. คำแนะนำการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชอย่างปลอดภัย

การลดความเสี่ยงหรือเพิ่มความปลอดภัยจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช คือ
การหลีกเลี่ยงที่จะไม่ใช้เลย แต่ถ้ายังไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือเลิกใช้สารเคมีได้ ก็ต้องเรียนรู้วิธี
ที่จะใช้ให้ปลอดภัยหรือมีความเสี่ยงต่อสุขภาพน้อยที่สุดเท่าที่ทำได้ โดยการปฏิบัติต่างๆได้แก่

2.1 **อ่าน** เมื่อต้องใช้สารเคมี ต้องอ่านฉลากที่ติดมากับภาชนะที่บรรจุให้เข้าใจ
ทุกครั้งเพื่อให้ทราบวิธีการใช้ ความเป็นพิษ รวมถึงวิธีป้องกันอันตราย การปฐมพยาบาลเบื้องต้น

2.2 **ใส่** สวมใส่อุปกรณ์ป้องกันตัวในขณะที่ใช้สารเคมี เช่น สวมเสื้อผ้าที่มิดชิด
เสื้อแขนยาว กางเกงขายาว สวมถุงมือยาง รองเท้าบูท ใช้ผ้าปิดปากจมูกและหลีกเลี่ยงการสัมผัส
สารเคมีให้มากที่สุด

2.3 **ถอด** เมื่อเสร็จสิ้นการใช้สารเคมีต้องถอดเสื้อผ้าทันที ล้างมือ ทำความสะอาด
ร่างกาย ไม่แช่หรือซักเสื้อผ้าที่ใช้ในการฉีดพ่นสารเคมีรวมกับเสื้อผ้าที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

2.4 **ทิ้ง** ภาชนะใส่สารเคมีที่ไม่ใช้แล้ว ต้องแยกทิ้งในที่ที่จัดเตรียมไว้หรือฝังทำลาย
ให้ไกลจากแหล่งน้ำอุปโภคบริโภค ไม่ทิ้งรวมกับขยะทั่วไป

คำแนะนำสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการตรวจคัดกรองความเสี่ยง ด้วยกระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส

ในการทำงานของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในหน่วยบริการปฐมภูมิ อาจมีความเสี่ยงด้านสุขภาพและอุบัติเหตุจากการทำงาน และในการตรวจคัดกรองความเสี่ยงจากการสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืชโดยใช้กระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส นั้นสามารถก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสุขภาพของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ดังนี้

1. การติดเชื้อจากการการสัมผัสเลือดและเสมหะของผู้ที่ได้รับการตรวจคัดกรอง
2. การบาดเจ็บจากอุบัติเหตุ เช่น หลอดฮีมาโตคริตบาดมือ หรือกระเด็นเข้าตาจากการหักหลอดฮีมาโตคริตเพื่อนำน้ำเหลืองที่แยกส่วนแล้วออกจากหลอด ปฏิกริยาของผู้ตรวจคัดกรองขณะเจาะเลือด เช่น ปิดมือ สะดุ้ง ทำให้เข็มทิ่มตำเจ้าหน้าที่ที่ตรวจคัดกรองได้
3. ความเครียดจากการตรวจคัดกรอง และแปลผลให้กับผู้ตรวจคัดกรองจำนวนมาก

แนวทางการป้องกันความเสี่ยงของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเพื่อให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขในหน่วยบริการปฐมภูมิ ที่ทำหน้าที่ตรวจคัดกรองความเสี่ยงจากการสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืชโดยใช้กระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส มีความปลอดภัยในการทำงานจึงควรปฏิบัติตามแนวทางการป้องกันความเสี่ยง ดังนี้

1. ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลทุกครั้งที่มีการตรวจคัดกรอง ได้แก่ ถุงมือแพทย์ แว่นตา เป็นต้น
2. ใช้อุปกรณ์อื่นแทนการหักหลอดฮีมาโตคริต เช่น ใช้หลอดหรือไม้ที่มีขนาดพอดีกับหลอดใช้ในการดันน้ำเหลืองแทน
3. ควรมีการชี้แจง ทำความเข้าใจกับผู้ตรวจคัดกรองว่าจะต้องมีการเจาะเลือดและใช้ความระมัดระวังในการเจาะ
4. ควรมีการวางแผนการตรวจคัดกรอง เพื่อสามารถบริหารเวลาในการเจาะและแปลผลได้

คำถามที่พบบ่อย

Q : ต้องการทราบรายละเอียดผลิตภัณฑ์กระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส

A : กระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส ใช้สำหรับตรวจหาปริมาณเอนไซม์โคลีนเอสเตอเรส ซึ่งเป็นดัชนีบ่งชี้ของการแผ่รังสีและติดตามอันตรายจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืชจำพวก ออร์กาโนฟอสฟอรัสและคาร์บาเมตบางตัว

Q : เจาะเลือดให้น้ำเหลืองตกตะกอนค้างคืนได้หรือไม่ ทำให้ผลคัดกรองผิดหรือไม่

A : ไม่ควรเจาะเลือดทิ้งไว้ค้างคืนเพราะเลือดจะเสีย(เน่า) ถ้าจำเป็นจริงๆ ไม่สามารถตรวจได้ ในขณะนั้น สามารถนำไปแช่เย็นในตู้เย็น(อุณหภูมิประมาณ 4 องศาเซลเซียสได้ และห้ามแช่ในช่องแช่แข็ง) ปกติเมื่อเจาะเลือดเสร็จแล้วและยังไม่มีเวลาปั่นเลือดหรือไม่มีเครื่องปั่น สามารถตั้งหลอดฮีมาโตคริตในแนวตั้งนานประมาณ 2 ชั่วโมง เม็ดเลือดแดงก็จะตกตะกอนนอนกัน และนำเอาน้ำเหลืองมาใช้ทดสอบได้

Q : การเลือกใช้หลอดฮีมาโตคริต (จุดสีแดง ผ่านหรือไม่ผ่าน)

A : การสังเกตหลอดฮีมาโตคริตที่มีสารกันเลือดแข็งตัว หลอดฮีมาโตคริต จะมี 2 แบบคือ

1. หลอดฮีมาโตคริต ที่มีวงแถบสีน้ำเงิน เป็นหลอดที่ไม่ได้เคลือบสารกันเลือดแข็ง
2. หลอดฮีมาโตคริต ที่มีวงแถบสีแดง เป็นหลอดที่มีสารกันเลือดแข็งเคลือบอยู่ ให้เลือกใช้หลอดฮีมาโตคริตสีแดง เพราะเป็นหลอด ที่เคลือบสารกันเลือดแข็งไว้แล้ว เวลาเจาะเลือด จะไม่ทำให้เลือดแข็งตัวและสะดวกในการปั่นแยกน้ำเหลือง ณ เวลานั้น และไม่จำเป็นต้องเจาะเลือดให้เลือดไหลผ่านวงแถบสีแดง

Q : กระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส หากไม่ได้แช่ตู้เย็น หรือรักษาอุณหภูมิ ขณะใช้งาน ภาศสนาม จะทำให้กระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรส เสื่อมคุณภาพหรือไม่ ถ้าใช้ครั้งนั้น ไม่หมด สามารถนำไปใช้ครั้งต่อไปได้หรือไม่

A : หากไม่มีการรักษาอุณหภูมิ กระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรสไม่ได้เสื่อมคุณภาพในทันที แต่หากไม่ได้มีการรักษาอุณหภูมิเป็นเวลานาน ก็จะทำให้เสื่อมคุณภาพเร็วขึ้น จากอายุการใช้งาน 2 ปี อายุการใช้งานก็จะลดลง

Q : ในขณะที่ออกภาคสนามต้องเก็บขวดกระดาษโคลีนเอสเตอเรสอย่างไร

A : ควรปิดฝาขวดให้แน่นสนิท เก็บไว้ในที่แห้ง และไม่ให้อุณหภูมิสูงเกินไป ปิดสนิท หรือกระดิกที่ใส่แห้งเพื่อให้อุณหภูมิประมาณ 4-8 องศาเซลเซียส และหลังจากเสร็จจากภาคสนาม ให้รีบเก็บแช่ตู้เย็นอุณหภูมิ 4-8 องศาเซลเซียสทันที

Q : กระดาษโคลีนเอสเตอเรส โดยปกติมีอายุผลิตภัณฑ์กี่ปี และเก็บรักษาอย่างไร

A : ผลิตภัณฑ์มีอายุการใช้งาน 2 ปี นับจากวันผลิต การเก็บรักษาควรปิดฝาขวดให้ แน่นสนิท เก็บไว้ในที่แห้ง อุณหภูมิ 4-8 องศาเซลเซียส (ตู้เย็น) และไม่ให้ถูกแสง

Q : การอ่านผลกระดาษโคลีนเอสเตอเรส ควรอ่านผลที่ก้านที่และแปลผลอย่างไร

A : เมื่อหยดน้ำเหลืองบนกระดาษแล้วตั้งทิ้งไว้ 7 นาทีและอ่านผลโดยเทียบสีที่เปลี่ยนแปลง กับแผ่นเทียบสีมาตรฐาน

1. สีของกระดาษทดสอบเป็นสีเขียวเหลืองจนถึงสีเหลือง แสดงว่าปลอดภัย
2. สีของกระดาษทดสอบเป็นสีเขียว แสดงว่ามีแนวโน้มในการเกิดพิษจากสารกำจัดศัตรูพืช
3. สีของกระดาษทดสอบเป็นสีเขียวเข้มแสดงว่ามีแนวโน้มในการเกิดพิษจากสารกำจัดศัตรูพืชสูง

Q : การวางกระดาษโคลีนเอสเตอเรสบนแผ่น Slide ควรวางได้ไม่เกินกี่แผ่น

A : สามารถวางได้ 2-3 แผ่น (ควรวางกระดาษทดสอบแต่ละแผ่นให้ห่างในระยะที่เท่าๆกัน เพื่อป้องกันการซึมของน้ำเหลืองจากกระดาษทดสอบแผ่นหนึ่งไปยังอีกแผ่นหนึ่ง)

Q : ขณะที่หยดน้ำเหลืองลงบนกระดาษทดสอบ ข้อควรระวังคืออะไร

- A :**
1. ระวังปลายหลอดแก้วขนาดเล็กสัมผัสกับกระดาษทดสอบ เพราะอาจมีผลรบกวนการแปลผล
 2. น้ำเหลืองใช้เพียง 1 หยดเท่านั้น

Q : ข้อควรระวังในการใช้กระดาษทดสอบคืออะไร

- A :**
1. กระดาษทดสอบที่จะนำมาใช้ทดสอบต้องวางไว้ให้มีอุณหภูมิเท่ากับอุณหภูมิห้อง ก่อนเปิดขวด เพื่อป้องกันไม่ให้กระดาษชื้น ทั้งนี้ควรนำกระดาษทดสอบที่แช่เย็นมาตั้งไว้สักครู่ก่อนเปิดใช้งาน
 2. การนำกระดาษทดสอบออกจากขวด ต้องใช้ปากคีบเท่านั้นห้ามมือสัมผัส เพราะอาจมีผลรบกวนการแปลผล

Q : จะสังเกตอย่างไรว่ากระดาษทดสอบเสื่อมคุณภาพ

A : กระดาษทดสอบโคลีนเอสเตอเรสที่มีคุณภาพดี มีลักษณะดังนี้

1. สีกระดาษทดสอบจะต้องเป็นสีเหลือง มีลักษณะสีสม่ำเสมอ ไม่ขึ้น
2. เมื่อหยดน้ำเหลืองจะต้องเปลี่ยนเป็นสีเขียวทันที หากเป็นสีอื่นให้สันนิษฐานว่าเสื่อมคุณภาพ
3. สังเกตวันหมดอายุที่ขวดบรรจุและกล่องบรรจุ

ภาคผนวก

สมุนไพรรางจืด

สมุนไพรรางจืดเป็นทางเลือกหนึ่งในการลดพิษจากการสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืช หลังจากที่มีการสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืช วิธีลดความเสี่ยงจากการสัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ที่ดีที่สุด คือ การไม่สัมผัสและลดการรับสารเคมีกำจัดศัตรูพืชสู่ร่างกาย หากยังจำเป็นต้องใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ก็ต้องเลือกใช้อย่างถูกวิธีต้องมีการป้องกันการสัมผัสอย่างถูกต้อง และลดการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืชโดยใช้สารเคมีผสมผสานกับสารอินทรีย์ หรือหากเป็นไปได้ควรเลือกใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช โดยเลือกใช้วิธีทางธรรมชาติ หรือใช้สารอินทรีย์ในการกำจัดศัตรูพืชและบำรุงพืชผัก ผลไม้แทน

ยารางจืด

ข้อบ่งใช้ ถอนพิษเบื่อเมา

ขนาดและวิธีใช้

ข้อมูลจาก บัญชียาจากสมุนไพรในบัญชียาหลักแห่งชาติ 2556 ได้แนะนำ ขนาดและวิธีใช้เพื่อถอนพิษเบื่อเมา โดยใช้รางจืดชนิดขง ครั้งละ 2 - 3 กรัม ขงน้ำร้อน 120 - 200 มิลลิลิตร ต้มวันละ 3 ครั้ง ก่อนอาหารหรือเมื่อมีอาการรางจืดชนิดแคปซูล ครั้งละ 500 มิลลิกรัม - 1 กรัม รับประทาน วันละ 3 ครั้ง ก่อนอาหาร

- ในการถอนพิษเบื่อเมา ชาขงจะได้ผลดีกว่าแคปซูลเนื่องจากดูดซึมเข้ากระแสเลือดได้ดีกว่า

- ควรระวังการใช้ในผู้ป่วยเบาหวาน เพราะอาจเกิดภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ

- ควรระวังการใช้ในผู้ป่วยที่ต้องใช้ยาอื่นอย่างต่อเนื่อง เพราะยารางจืด อาจเร่งการขับยาเหล่านั้นออกจากร่างกาย ทำให้ประสิทธิภาพของยาลดลง นอกจากนี้ คู่มือสมุนไพรล้างพิษของกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก ได้แนะนำวิธีการใช้รางจืด สำหรับเกษตรกรที่สัมผัสสารเคมีกำจัดศัตรูพืช อีกหลายวิธี เช่น รางจืดชนิดต้มสด ใช้ใบรางจืดแบบสด 5-7 ใบ ต้มกับน้ำสะอาด ต้มครั้งละ 1 แก้ว วันละ 4 - 5 ครั้ง ชาขงสมุนไพรรางจืด ใบรางจืดแห้งหรืออบแห้ง รับประทานครั้งละ 6 กรัม ขงกับน้ำร้อน 1 แก้ว วันละ 1 ครั้งติดต่อกันอย่างน้อย 7 วัน ยาขงสมุนไพรรางจืด ใบรางจืดอบแห้งบดละเอียด รับประทานครั้งละ 6 กรัม ขงกับน้ำร้อน 1 แก้ว วันละ 1 ครั้งติดต่อกันอย่างน้อย 7 วัน

อย่างไรก็ตาม มีหนังสือสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ที่ สธ 1010.4/ว13331 ลงวันที่ 22 กันยายน 2558 เรื่อง ไม่อนุญาตให้ใช้รางจืดเป็นอาหารหรือส่วนประกอบของอาหารระบุว่า รางจืดไม่มีประวัติการบริโภคเป็นอาหาร และจากข้อมูลวิจัยพบว่า การบริโภครางจืดต่อเนื่องเป็นเวลานาน อาจทำให้เกิดความผิดปกติต่อระบบเลือด และทำให้ตับและไตทำงานผิดปกติ อีกทั้งยังอาจทำให้เกิดอาการกับยาที่ผู้บริโภคใช้อยู่เป็นประจำ ทั้งนี้ ปัจจุบันยังต้องการข้อมูลสนับสนุนทางวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมเพื่อยืนยันความปลอดภัยของรางจืดในผลิตภัณฑ์อาหาร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจึงเห็นควรไม่อนุญาตให้ใช้รางจืดเป็นอาหารหรือส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์อาหาร รวมทั้งเครื่องดื่มและผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร

วิธีการล้างผักให้ปลอดภัยจากสารเคมี

เพื่อให้มั่นใจว่า ผัก ผลไม้ มีความปลอดภัยจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืช ก่อนนำไปรับประทานหรือปรุงอาหารต้องนำมาล้างให้สะอาดเสียก่อน ปัจจุบันก็มีวิธีการล้างผัก อยู่หลายวิธีเพื่อช่วยลดปริมาณของสารเคมีที่ตกค้างมากับผักผลไม้ให้มีปริมาณลดน้อยลง ซึ่งจะใช้วิธีใดก็ขึ้นอยู่กับความสะดวกและความเหมาะสมเป็นหลัก

กองพัฒนาศักยภาพผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา, 2553
ได้แนะนำวิธีล้างผัก 9 วิธีดังนี้

วิธีลดสารพิษตกค้างจากสารกำจัดศัตรูพืช	ปริมาณสารเคมี ที่ลดลง
1. ใช้โซเดียมไบคาร์บอเนต (เบคกิ้งโซดา) 1 ช้อนโต๊ะ ผสมน้ำอุ่น 1 กระละมัง (20 ลิตร) แช่นาน 15 นาที แล้วนำไปล้างด้วยน้ำสะอาด หลาย ๆ ครั้ง	90-95 %
2. ใช้น้ำส้มสายชูที่มีกรดน้ำส้มความเข้มข้น 5 % ผสมกับน้ำในอัตราส่วน 1:10 เพื่อให้ เหลือความเข้มข้น 0.5 % (เช่น ถ้าน้ำส้มสายชู 1 ถ้วยตวง ให้เติมน้ำอีก 10 ถ้วยตวง เป็นต้น)แช่นาน 10-15 นาที แล้วล้างด้วยน้ำ สะอาด	60-84%
3. ล้างผักโดยให้ “น้ำไหลผ่าน ”โดยเด็ดผักเป็นใบ ๆ ใส่ตะแกรงโปร่ง เปิดน้ำให้แรง พอประมาณใช้มือช่วยคลี่ใบผัก ล้างนาน 2 นาที	25-63 %
4. ลอกหรือปอกเปลือกชั้นนอกของผักออกทั้ง เด็ดผักเป็นใบ ๆ แล้วแช่น้ำสะอาดนาน 5- 15 นาที	27-72 %
5. ต้มหรือลวกผักด้วยน้ำร้อน	48-50 %
6. ใช้ไฮโดรเจนเพอร์ออกไซด์ 1 ช้อนชา ผสมน้ำ 4 ลิตร แช่นาน 10 นาที แล้วล้างด้วย น้ำสะอาด	35-50 %
7. ใช้ด่างทับทิม 20-30 เกล็ด ผสมน้ำ 4 ลิตร แช่นาน 10 นาที แล้วล้างด้วยน้ำสะอาด	35-43 %
8. แช่น้ำขาวข้าว นาน 10 นาที แล้วล้างด้วยน้ำสะอาด	35 – 43 %
9. ใช้เกลือป่น 1 ช้อนโต๊ะ ผสมน้ำ 4 ลิตร แช่นาน 10 นาที แล้วล้างด้วยน้ำสะอาด	27– 38 %

นอกจากนี้ เครือข่ายเตือนภัยสารเคมีกำจัดศัตรูพืช (Thai PAN) ได้เปิดเผยผลการศึกษาจากการรวบรวมงานศึกษาเกี่ยวกับการล้างผักจากต่างประเทศและประเทศไทย มาวิเคราะห์ จากข้อมูลชนิดสารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่ตกค้างในผักและผลไม้มาก และเปรียบเทียบวิธีการล้างที่สามารถล้างสารเคมีแต่ละชนิดออกได้

เปรียบเทียบประสิทธิภาพการล้างผักโดยวิธีการต่างๆ วัดจากเปอร์เซ็นต์ของสารเคมีที่สามารถล้างออกได้

วิธีการล้าง ที่ล้างออกได้มากที่สุด	ชนิดของสารเคมีกำจัดศัตรูพืชตกค้างมากที่สุด (จากซ้ายไปขวา)					
	1 โซเปอร์แมริน	2 กลอโฟรฟอส	3 ไพรฟิโนฟอส	4 ไดเมทาเธอก	5 คาร์โบฟูราท	6 เมโทมิล
1 น้ำส้มสายชู	48%	87%	32-85%	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	43%
2 ด่างทับทิม	20%	87%	18-83%	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	48%
3 โซเดียม- ไบคาร์บอเนต	8%	87%	42%	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	43%
4 น้ำเกลือ	6-19%	50%	74-97%	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	39%
5 ล้างน้ำ	10-49%	35%	54-85%	25-80%	21-34%	37%

ที่มา : วิธีการล้าง

สังเคราะห์จาก Satpathy et al,2012 /auwuร วรธนวันรัตน์ และคณะ: 2558/ Dikshit AK,2001 /Kadian et al,2001
Klinhom et al,2008 /Radwan,2005

ชนิดสารที่ตกค้างมากที่สุด

สังเคราะห์จาก Thai-PAN 2557-58 มท.อช. 2556-57 และ RASFF 2013-2014

โดยเครือข่ายเตือนภัยสารเคมีกำจัดศัตรูพืชได้ให้คำแนะนำในการล้างผัก ผลไม้ สำหรับประชาชนที่สามารถลดสารเคมีให้ได้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ล้างผักด้วยน้ำไหลเพื่อขจัดคราบของดิน สิ่งสกปรก แบคทีเรีย และเชื้อต่างๆ ตลอดจนสารพิษบางส่วน
- 2) แช่ผักและผลไม้ในน้ำส้มสายชู นาน 10-15 นาที ถ้าไม่มีน้ำส้มสายชูอาจใช้น้ำด่างทับทิมหรือโซเดียม ไบคาร์บอเนตอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้
- 3) ล้างด้วยน้ำสะอาดหรือน้ำไหลเพื่อชะล้างน้ำส้มสายชูและสารเคมีออกไป

(คำแนะนำนี้จัดทำขึ้น ในวันที่ 26 มีนาคม 2558 อาจมีการปรับปรุงภายหลังหากมีงานวิจัยและข้อมูลสถานะการตกค้างของสารเคมีกำจัดศัตรูพืชตกค้างมากขึ้นในอนาคต)

บรรณานุกรม

เครือข่ายเตือนภัยสารเคมีกำจัดศัตรูพืช. ความไม่รู้เรื่องการล้างผักสดก่อนรับประทานของสารเคมีกำจัดศัตรูพืช และการทบทวนวิธีการล้างผักผลไม้ที่เหมาะสม[ออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.thaipan.org/sites/default/files/file/3.10_ankana.pdf [9 มิถุนายน 2558]

พิมพ์พร แดงอุบล. การศึกษาปริมาณพลาโวนอยด์และฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ ในพืชสมุนไพรที่ใช้ในอาหารไทย [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล; 2550.

สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม. คู่มือการจัดบริการอาชีวอนามัยสำหรับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข : คลินิกสุขภาพเกษตรกร. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด; 2556

สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม. คู่มือเกษตรกรเพื่อป้องกันโรคพิษสารเคมีกำจัดศัตรูพืช. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด; 2551

อัญชลี จุฑาพุทธิ. รางจิต : สมุนไพรล้างพิษ. วาสารการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก 2543; 8 (2-3); 211 - 220

_____. พิษภัยของสารเคมีทางการเกษตร [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://webhost.cpd.go.th/nikomcbd/download/1.พิษภัยของสารเคมีทางการเกษตร.pdf> [12 มีนาคม 2558]

_____. ชนิดของสารเคมีกำจัดศัตรูพืช [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.greennet.or.th/node/265> [12 มีนาคม 2558]

_____. รางจิต [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://tmri.dtam.moph.go.th/heab/rangged.php> [5 มิถุนายน 2558]

Akaike A, Takada-Takatori Y, Kume T, Izumi Y. Mechanisms of neuroprotective effects of nicotine and acetylcholinesterase inhibitors: role of alpha4 and alpha7 receptors in neuroprotection. J Mol Neurosci. [Internet]. 2010 [cited 2015 August 1]; 40(1-2):211-6. doi: 10.1007/s12031-009-9236-1.

Allam AR, Sridhar G R, Thota H, Babu CS, Prasad AS, Divakar Ch. Alzheimer's disease and Type 2 diabetes mellitus: the cholinesterase connection?. Lipids Health Dis 2006; 5: 28. doi: 10.1186/1476-511X-5-28

Askar K A, Kudi C, Moody A J. Comparison of two storage methods for the analysis of cholinesterase activities in food animals. Enzyme Res. 2010; 1: 1-11.

Čolović MB, Krstić DZ, Lazarević-Pašti TD, Bondžić AM, Vasić VM.

Acetylcholinesterase Inhibitors: Pharmacology and Toxicology. *Curr Neuropsychopharmacol* [Internet]. 2013[cited 2015 august 1]; 11(3): 315–335. Available from: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3648782/>.

Ellman G L, Courtney K D, Andres V, Featherstone, R M. A new and rapid colorimetric determination of acetylcholinesterase activity. *Biochem Pharmacol*. 1961; 7(2): 88-90.

Gordon CJ. Temperature and Toxicology: An Integrative, Comparative, and Environmental Approach. 1st ed. Florida: CRC Press; [Internet] 2005 [cited 2015 Feb 12]. Available from: <http://www.amazon.com/Temperature-Toxicology-Integrative-Comparative-Environmental-ebook/dp/B001GAQ48U>

Holas O, Musilek K, Pohanka M Kuca K. The progress in the cholinesterase quantification methods. *Expert Opin Drug Discov*. 2012; 7(12):1207-23.

Jewad A M , Yasser OM, Nabi Awad N A. Evaluation of Serum Cholinesterase Activity, Lipid Peroxidation and Lipids Profile in Type 2 Diabetes Mellitus. *Iraqi National Journal of Chemistry* [Internet]. 2011, [cited 2015 Feb 16]; 42: 283-8 http://www.docstoc.com/docs/151567697/Evaluation-of-Serum-Cholinesterase-Activity_-Lipid-Peroxidation-and-Krupka RM; Research Institute, Canada Department of Agriculture, London, Ontario. Fluoride Inhibition of Acetylcholinesterase. 1966; Abstract; Academic Press.

McGleenon B M, Dynan K B, Passmore A P. Acetylcholinesterase inhibitors in Alzheimer's disease. *Br J Clin Pharmacol*; 1999; 48(4): 471–480. doi: 10.1046/j.1365-2125.1999.00026.x.

Sim MK, Chua ME. Inhibition of acetylcholinesterase by various opioids. *Clin Exp Pharmacol Physiol*. [Internet]. 1986 [cited 2015 august 1]; 3(2):159-62. Available from <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/2940040>

Steven Gilbert. Cholinesterase Inhibitor [Internet]; Toxipedia [updated 2014 May 16; cited 2015 Feb 12]. Available from: <http://www.toxipedia.org/display/toxipedia/Cholinesterase+Inhibitor>.

Tomlinson G, Mutus B, McLennan I. Activation and inactivation of acetylcholinesterase by metal ions. *Can J Biochem*. [Internet]. 1981 [cited 2015 August 1]; 59(9): 728-35. Available from <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/7317819>.

คณะที่ปรึกษา และคณะผู้จัดทำ

คณะที่ปรึกษา

1. ดร. นพ. ปรีชา เปรมปรี	ผู้อำนวยการสำนักโรคจากการประกอบอาชีพ
และสิ่งแวดล้อม
2. นางวีณา ภักดีสิริวิชัย	รองผู้อำนวยการสำนักโรคจากการประกอบ
อาชีพและสิ่งแวดล้อม
3. รศ.ดร.พรพิมล กองทิพย์	คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
4. นางเยาวลักษณ์ พุฒซ้อน	นักการตลาด องค์การเภสัชกรรม
5. นางผกาสิณี คล้ายมาลา	นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ชำนาญการพิเศษ
กองวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร
กรมวิชาการเกษตร
6. นางประภาศรี เต็มวิชากกร	นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ชำนาญการพิเศษ
(ข้าราชการบำนาญ)

คณะผู้จัดทำ

สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม

1. นางสาวเพ็ญศรี อนันตกุลณี	รักษาการในตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข
ชำนาญการพิเศษ
2. ดร.นลินี ศรีพวง	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ
3. ดร.ศิริพร สิงห์ทอง	นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ชำนาญการพิเศษ
4. นางคณินิจ นิชานนท์	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ
5. นางสาวชนิดา โลหะภากร	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
6. นางศิริภาพร ภูโยฤทธิ	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
7. นายธวัชชัย รักขานนท์	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ

สถาบันราชประชาสมาสัย

1. นางนิตยา พูลสวัสดิ์	นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ชำนาญการ
2. นายสุทธิศักดิ์ งามวชิราพร	นักเทคนิคการแพทย์ชำนาญการ

สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมโรค